

شگفتی تا همین جا بود، به خانه برگردیم

سمیه مهدی پور
خبرنگار ورزشی

شگفتی‌سازی شیرهای اطلس با دومین شکست پیاپی در این رقابت‌ها به پایان رسید و شاگردان رکراکی بدون جام به خانه برگشتند. مراکش پس از تاریخ‌سازی با تبدیل شدن به اولین تیم آفریقایی که به نیمه‌نهایی جام جهانی صعود می‌کند، روز

شنبه در دیدار برای کسب مقام سوم در استادیوم بین‌المللی خلیفه مقابل کرواسی با نتیجه ۲-۱ شکست خورد. ولید رکراکی، سرمربی مراکش گفت: «البته که ما از این شکست ناامید هستیم، اما فردا که از خواب بیدار شویم، متوجه خواهیم شد که چقدر به موفقیت رسیده‌ایم. برخی از بازیکنان من ۱۰۰درصد آماده نبودند اما تا پایان با تمام وجود بازی کردند و به آنها افتخار می‌کنم.»

مراکشی‌ها نمایش شگفت‌انگیزی در قطر داشتند و به‌عنوان موفق‌ترین تیم عربی در تاریخ جام جهانی باعث افتخار اعراب از غزه تا قاهره شدند. همان‌طور که ایلپاس چیر هافبک مراکشی‌ها گفت: «تا اینجا هم برای ما افتخار زیادی بود، از اینکه این همه هوادار پشت ما هستند بسیار خوشحالیم و در هر بازی احساس می‌کردیم که در کازابلانکا هستیم.» به نظر می‌رسد رسیدن به رده‌بندی نهایت آرزوی مراکشی‌ها بود و

رکراکی بعد از بازی نیز گفت: «قبل از شروع جام شانس مراکش برای قهرمانی ۰/۰۱ درصد بود اما توانستیم به جمع چهار تیم برتر برسیم و تیم‌های قدرتمند جهان را حذف کنیم. اگر قبل از جام هم از من می‌خواستند بدون بازی رتبه چهارم این جام باشم بدون فکر کردن آن را می‌پذیرفتم.»

مراکش در صدر گروهی قرار گرفت که کرواسی فینالیست روسیه ۲۰۱۸ و بلژیک تیم سوم آن جام در آن حضور داشتند. این تیم سپس اسپانیا و پرتغال را در مراحل حذفی پشت سر گذاشت و در یکی از بهترین عملکردهای خود مقابل فرانسه مدافع عنوان قهرمانی ۲-صفر شکست خورد. رویا برای مراکش به پایان رسید اما حالا باید منتظر ماند و دید که در دوره‌های آینده آنها بار دیگر موفق به تکرار موفقیت خود خواهند شد یا به‌عنوان افسانه‌ای در کتاب تاریخ جام جهانی قرار خواهند گرفت؟!

گزارش اختصاصی ایران ورزشی از فن فست جام جهانی قطر

پیک‌نیک فوتبالی

آیسان سعیدی
روزنامه‌نگار ورزشی

«همه چیز عالی بود، بیشتر از استادیوم لذت بردم.» هوادار کروات با شور و حرارت خاصی این را می‌گوید و به جمع سایر هموطنانش اضافه می‌شود که سرخوش از پیروزی کرواسی برابر مراکش و مقام سوم جام جهانی بین زمین و آسمان هستند! تومیسلاو که از بازی اول کرواسی در قطر در دوحه حضور دارد، بلیت بازی رده‌بندی را هر چه تلاش کرده بود، نتوانسته بود تهیه کند. تعداد بالای هواداران مراکشی سبب شده بود بلیت بازی شنبه شب نایاب شود.

همه راه‌ها به فن فست ختم شد

گزینه تماشای بازی‌ها در هتل و بارها هم خیلی زود از بین گزینه‌های تومیسلاو و دوستانش حذف می‌شود، دلیل آن هم موضوع پیچیده‌ای نبود، خیلی از هتل‌ها هم از پرداخت مبلغ ۱۰۰هزار ریال قطری که معادل یک میلیارد تومان است به پخش‌کننده میزبان BeIN Sports برای نمایش جام جهانی در رستوران‌ها، بارها و اتاق‌هایشان خودداری کرده‌اند و تماشاگرانی که بلیت مسابقات را نتوانسته‌اند خریداری کنند، در به در به دنبال راهی برای تماشای مستقیم بازی‌ها هستند. این مسأله در مورد صاحبان ویلاها و آپارتمان‌های خصوصی که به طرفداران از سراسر جهان اجازه داده می‌شوند، نیز صدق می‌کند. چنین شرایطی باعث شده بود، فن فست فیفا، بهترین گزینه برای تومیسلاو برای تماشای بازی آخر تیم زلاتکو دالیچ باشد. به همین خاطر تومیسلاو و چند نفر از دوستانش شنبه شب به جای تماشای بازی روی سکوی استادیوم خلیفه، مسیر البیدا پارک دوحه را در پیش گرفتند تا در فن فست‌توال فیفا مسابقه رده‌بندی را تماشا کنند.

تجربه‌ای متفاوت و جدید

«FAN FEST THIS WAY» بارها در طول مسیر رسیدن به البیدا پارک این جمله را از سوی راهنمایان آفریقایی که در فاصله‌های ۱۰ متری ایستاده‌اند و شما را راهنمایی می‌کنند، می‌شنوید؛ برای ورود به فن فست یا همان جشنواره هواداران فیفا که محلی برای تماشای دسته‌جمعی بازی‌های جام جهانی از طریق نمایشگرهای بزرگ است.

نیاز به بلیت یا هزینه مالی ندارد و تنها با نشان دادن «هیا کارت» که همان ویزای ورود به دوحه است براجتی وارد محوطه

فن فست می‌شود تا برای چند ساعت از تماشای فوتبال در کنار سایر سرگرمی‌هایی که برای هواداران تدارک دیده شده، لحظات به یادماندنی را تجربه کنید. تقابل شادی و غم‌ها مانند استادیوم‌ها در فن فست هم نمایان است؛ یک سو هوادارانی را می‌بینید که سرخوش از پیروزی تیم محبوب‌شان، پارک البیدا را روی سرشان گذاشته‌اند و سوی دیگر هواداران دمغ و ناراحتی را هم می‌توانید تماشا کنید که پس از باخت تیم‌شان، آنقدر ناراحت هستند که می‌خواهند زمین دهان باز کند و آنها را بلبلد!

مهاجران بیشترین هستند

در بین حاضران در فن فست، از ملیت‌های مختلف حضور دارند، تماشاگرانی که یا به واسطه گرانی بلیت بازی‌ها یا تمام شدن آن، تصمیم گرفته‌اند مسابقات را با حضور در فن فست تماشا کنند، آن هم در فضایی که مانند حضورشان در استادیوم می‌تواند برایشان لذت‌بخش باشد.

قالب جمعیت حاضر در فن فست فیفا را مهاجران حاضر در قطر تشکیل می‌دهند، مهاجرانی که از ملیت‌های مختلف

بخصوص کشورهای شرق آسیایی هستند و یا توجه به درآمد پایین، توانایی تهیه بلیت مسابقات را ندارند و به همین خاطر ترجیح می‌دهند که در فن فست به‌صورت رایگان مسابقه را تماشا کنند.

هر جا چشم می‌چرخانید مهاجران فیلیپینی، نیالی، هندی، بنگلادشی، پاکستانی و... را می‌بینید؛ مهاجرانی که با توجه به قوانین سخت‌کار در قطر و حقوق و مزایای پایینی که نسبت به قطری‌ها دریافت می‌کنند، حضور در فن فست بهترین فرصت برای داشتن لحظاتی متفاوت برایشان است.

البته مهاجران حاضر در قطر تنها بخشی از جمعیت همیشه حاضر در فن فست‌ها هستند و هم در بازی دیشب و هم مسابقات قبلی، هواداران تیم‌های مختلف و گردشگرانی که به قطر آمده‌اند، در کنار تعداد اندکی از جمعیت عرب و قطری از دیگر گروه‌هایی هستند که با آمدن به فن فست فیفا، سعی می‌کنند تجربه جالب تماشای فوتبال دسته‌جمعی را از دست ندهند.

جشن خانوادگی

فضای فن فست‌ها بیشتر به یک جشن

می‌ماند. جشنی که به بهانه تماشای فوتبال برپا شده و هواداران برخلاف میهمانی‌های دیگر که سعی می‌کنند با بهترین لباس‌های رسمی و غیررسمی شرکت کنند در فن فست‌ها با پوشیدن لباس تیم‌های محبوب‌شان و نمادهایی که کشورشان دارد، خودنمایی می‌کنند. مکزیک‌ها یا سمبررو یا همان کلاه‌های مخصوص‌شان دیده می‌شوند. هواداران تیم‌های عربی مانند قطر و عربستان هم با لباس عربی یا همان دشداشه حضور دارند، مانند خیلی از تماشاگران تیم‌های دیگر که لباس تیم ملی کشورشان را پوشیده‌اند.

علاوه بر این، حضور خانواده‌ها هم در فن فست‌ها یکی از نکات جالب این فضا است. در بین کسانی که خودشان را به پارک البیدا رسانده‌اند، جمع‌های خانوادگی زیادی را می‌توانید ببینید که در گوشه‌های مختلف فن فست کنار هم روی زمین نشسته‌اند و همزمان با تماشای فوتبال شام هم می‌خورند، طوری که انگار به پیک‌نیک فوتبالی آمده‌اند.

البته حضور در فن فست‌ها، محدود به تماشای فوتبال نیست و آنقدر سرگرمی‌های

مختلف وجود دارد که یک شب خاص را برای هواداران می‌سازد. غرفه‌های مختلفی از سرو نوشیدنی و فروش غذاهای مختلف گرفته تا مکان‌هایی برای بازی و سرگرمی برای بچه‌ها و حتی هواداران جوان و بزرگسال از سوی اسپانسرهای فیفا در نظر گرفته شده تا افرادی که به اینجا می‌آیند یک شب خاص را تجربه کنند؛ تجربه تماشای فوتبال به همراه تفریح و سرگرمی و یک پیک‌نیک خانوادگی. فن فست‌ها تا دو ساعت پس از پایان بازی هم باز هستند و بعد از اینکه فوتبال تمام می‌شود، برنامه موسیقی برای حاضران در فن فست اجرا می‌شود و تماشاگران تا پاسی از شب پایکوبی می‌کنند.

فاصله طبقاتی در فن فست

فاصله طبقاتی در فن فست فیفا هم آشکارا دیده می‌شود و این‌طور نیست که همه هواداران روی زمین و آسفالت بخواهند بنشینند و بازی را تماشا کنند. شما می‌توانید دست در جیب کنید یا لم دادن روی یک میل و در حالی که نوشیدنی میل کرده و غذا صرف می‌کنید، مسابقه را هم به‌صورت دسته‌جمعی نگاه کنید.

اگرچه بیشتر حاضران در این گردهمایی را مهاجران حاضر در قطر و افرادی با درآمد پایین تشکیل می‌دهند اما این دلیل نمی‌شود افراد سرمایه‌دار هم نخواهند تماشای فوتبال در فن فست فیفا را تجربه کنند.

فدراسیون جهانی فوتبال با تعیبه جایگاه‌های وی‌آی‌پی به‌دنبال درآمدزایی در کنار سایر موارد هم هست. در فن فست، یک سالن بزرگ به‌عنوان بخش وی‌آی‌پی در نظر گرفته شده است و برای حضور در این سالن که در کنار تماشای فوتبال از شما پذیرایی هم می‌شود، باید دست در جیب کنید. تماشای فوتبال در چنین بخش‌هایی در فن فست حدود چند ده میلیون تومان برای هر هوادار آب می‌خورد.

در چنین فضایی تومیسلاو و چند نفر دیگر از هموطنانش بازی رده‌بندی کرواسی و مراکش را تماشا کردند؛ تجربه‌ای که او می‌گوید خیلی برای او ناب و تازه بوده است و از اینکه نتوانسته به استادیوم برود، زیاد هم ناراحت نیست و حرف اولش را تکرار می‌کند: «همه چیز عالی بود، بیشتر از استادیوم لذت بردم.»

استعداد یاب‌ها و مربیان پایه. بعد سرمایه‌گذاری صنعتی اولیه آغاز می‌شود. مدارس فوتبال! تیم‌های پایه! بعد مرحله بعدی، جداسازی استعدادها و درجه‌بندی آنها! فرستادن‌شان به مدارس بزرگ‌تر و باشگاه‌های بهتر و در نتیجه آغاز مرحله قیمت‌گیری ماده خام. فرانسوی‌ها، انگلیسی‌ها، آلمانی‌ها، هلندی‌ها و اسپانیایی‌ها در این مقوله استادند. کاش جای قر و فر از آنها این چیزها را یاد می‌گرفتیم!

وقت‌گیر و سنگینی است. باید بنشیننی قیمت همه نفرت را حساب کنی. کار عجیبی است و ندیدم هیچ سایتی چنین کاری انجام دهد. مهم‌ترین چیز برای من فقط همین است. اینکه بینم ارزش انسانی فوتبال فرانسه چقدر است. رقم کلانی است. شاید اندازه صادرات نفتی ما و تازه باید ببینیم که این ارزش چقدر قابلیت ارتقا پیدا کردن دارد. فوتبال یک صنعت است. ماده خامش انسان‌ها هستند. ماده خام یاب‌هایش

الان یک میلیارد پیورو می‌ارزد. آنها از چند هفته دیگر ارزش افزوده این مسابقات را هم روی قیمت‌های خود دریافت می‌کنند و مثلاً ارزش اسکوادشان می‌شود یک میلیارد و دویست میلیون! این اما همه ارزش انسانی فوتبال فرانسه نیست. فرانسه می‌تواند همزمان دو یا سه تیم ملی داشته باشد که ارزش آنها خیلی با تیم اصلی فاصله‌ای نداشته باشد. خیلی مهم است که بتوانی میزان سرمایه انسانی فوتبال فرانسه را حساب کنی. تقریباً کار

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشی

درست در میانه‌های مسابقه نیمه‌نهایی، من داشتم به میزان سرمایه انسانی تیم فرانسه فکر می‌کردم. یک میلیارد پیورو قیمت و ارزش اسکواد تیم فرانسه است. شما بگو بازیکنانی که مصدوم شده‌اند و به این مسابقات نرسیده‌اند هیچ! قصه این نیست که اسکواد فرانسه یک میلیارد پیورو می‌ارزد. قصه این است که اسکواد فرانسه

ارزش کل فرانسه چند؟

